

**TOESPRAAK VAN DE HEER V. GISCARD D'ESTAING
VOORZITTER VAN DE EUROPESE CONVENTIE**

**VOOR DE OPENINGSZITTING
VAN DE JONGERENCONVENTIE**

Brussel, 10 juli 2002

**Mijnheer de voorzitter van de Commissie jeugd,
Mevrouw de Commissaris,**

Dames en heren leden van de Jongerenconventie,

**Als voorzitter van de Europese Conventie heb ik de taak de zitting van
de Jongerenconventie te openen.**

**Op 28 februari jongstleden had ik in de openingsrede voor de
Europese Conventie voorgesteld een Conventie van de Europese Jeugd
bijeën te roepen, die een zelfde zitting zou houden als onze Conventie.**

Deze Conventie is hier vandaag bijeen.

Waarom deze Jongerenconventie?

Wij hebben opdracht gekregen voorstellen te doen voor de toekomstige organisatie van Europa. Wij zijn ons ervan bewust dat het Europa dat wij bouwen vooral voor u bestemd zal zijn.

U bent de toekomst van Europa!

Het lijkt ons dan ook van belang de mening op te tekenen en de ideeën aan te horen van degenen die in het Europa van 2020 een rol zullen vervullen.

Het zal uw Europa zijn. U zult er wonen en werken. U zult het doen leven en zeer waarschijnlijk nog verder doen evolueren.

Het zal een ander Europa zijn dan het Europa dat wij hebben gekend, een ander Europa dan ons aanvankelijk voor ogen stond.

Het zal een logisch vervolg zijn op het oorspronkelijke project, dat zo gedurfd en moedig was gezien de omstandigheden waaronder het werd gelanceerd, maar het zal zich moeten aanpassen aan nieuwe gegevens.

o

o

o

Met het project van de jaren '50 werd beoogd ons werelddeel vrede en verzoening te brengen. Ook werd beoogd een gemeenschappelijke markt tot stand te brengen door de overal aanwezige handelsbelemmeringen weg te nemen, een markt die een etappe zou zijn op weg naar de geleidelijke eenwording van Europa.

Die tijden liggen ver achter ons. Maar niet zo ver achter u - één of twee generaties terug - kunt u nog uw familieleden zien die u, met een blik van opperste verbazing, hier bijeen zien, de familieleden die de beproevingen van het oude Europa hebben gekend. Zij zijn er getuige van geweest en vaak ook het slachtoffer.

De afgelopen vijftig jaar is een geweldig lange weg afgelegd.

Het idee van oorlog in Europa, dat de geschiedenisboeken en de kerkhoven vult, is verjaagd uit de geesten, verbannen, uitgewist.

Vrede en verzoening zijn in Europa neergedaald.

U bent er getuige van: u kunt het toejuichen.

Europa heeft een Parlement gekregen dat via algemeen stemrecht wordt gekozen en waar u vandaag wordt ontvangen; een Commissie die tot taak heeft het gemeenschappelijk goed van Europa tot

uitdrukking te brengen, een Raad waarin zich op vastgestelde tijdstippen de staatshoofden en regeringsleiders verenigen om de grote politieke beleidslijnen uit te zetten.

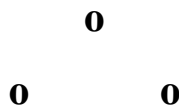
Tot slot hebben de meeste Europeanen sinds 1 januari een gemeenschappelijke munt, die u in uw zakken heeft, zij het in te kleine hoeveelheden, zo zult u mij ongetwijfeld zeggen!

Dit alles lijkt mooi.

Waarom moeten wij dan verdergaan?

Omdat Europa is veranderd.

En omdat ook de wereld is veranderd.

Europa is groter geworden.

Wij zijn begonnen met een kleine groep oprichtingsstaten, gelegen in het westen van Europa, die worden vertegenwoordigd door een aantal leden van de Jongerenconventie in deze zaal.

Deze kern is in fasen gegroeid van zes tot vijftien staten.

En sinds 1990 heeft de ineenstorting van het sovjetimperium ons binnengevoerd in een nieuw tijdperk: het tijdperk van de eenmaking van het Europese continent, die eindelijk mogelijk is geworden.

Onze Conventie verenigt de vertegenwoordigers van alle lidstaten en van alle kandidaat-lidstaten.

Dit is de enige instelling van de Europese Unie waarin zij samenwerken.

Wij ontvangen hen met open armen: ik verzoek u hun een applaus te geven.

Deze uitgebreide Europese Unie, met zo'n 500 miljoen inwoners, zal, na China en India, de derde bevolkingsgroep van onze planeet vormen.

Het zal ook een groep zijn met een grote verscheidenheid, vanwege haar vele talen, culturen, levenswijzen, wetgevingen, en, in elk geval in het begin, haar uiteenlopende niveaus van economische ontwikkeling.

Laat niemand de moeilijkheden onderschatten van de uitdaging die vervat zit in de – nooit eerder in de geschiedenis vertoonde - duurzame en democratische organisatie van een Unie van meer dan 25 staten, die elk hun eigen, door de geschiedenis bepaalde identiteit hebben.

De instellingen en de actie-instrumenten van deze grote groep, die ten volle de gevolgen ondervinden van het "effect van het grote aantal", moeten worden herzien, teneinde leesbaarder, doeltreffender en democratischer te worden.

Dit is de eerste taak van onze Conventie.

o
o o

Maar ook de wereld is veranderd!

De mondialisering, teweeggebracht door de directheid van de communicatie, de snelheid van de verplaatsingen en de intensivering van de uitwisselingen, legt een zware druk op onze levenswijze, op de plaats waar wij onze activiteiten uitoefenen, onze cultuur en onze sociale systemen. Zij legt ons een belastend stelsel op van eenvormig denken. Zij doet de grenzen verdwijnen en laat zodoende tegelijkertijd zowel mogelijkheden als risico's het licht zien.

Ik geef twee voorbeelden:

Als voorbeeld van de mogelijkheden: Ik ben in maart van dit jaar non-stop per lijnvlucht naar Sjanghai gevlogen in een vliegtuig van Europese makelij - dit zou dertig jaar geleden ondenkbaar zijn geweest omdat geen enkel Europees land, zelfs niet het grootste, zoiets had kunnen verwezenlijken.

Als voorbeeld van de risico's: Wij hebben dagelijks te maken met grensoverschrijdende criminaliteit, en met vrouwenhandel, kinderlandel en handel in illegale immigranten aan wie men een paradijs te koop aanbiedt. Het is niet mogelijk deze handel te bestrijden indien het rechterlijke of politiële optreden stukloopt op de grenzen.

Hoe kan Europa in deze wereld, waarvan de organisatie een continentaal karakter krijgt, zijn stem laten horen, zijn boodschap verwoorden en zijn belangen verdedigen?

In elk geval niet door verdeeld op te treden.

Als Europa een boodschap wil overbrengen, kennis inzake vrijheid en verdraagzaamheid wil doorgeven en solidair wil zijn, kan het dit alleen doen door op het wereldtoneel met één stem te spreken.

Hoe moet nu deze aanwezigheid van Europa in de wereld worden georganiseerd?

Dat is de tweede taak van onze Conventie.

**o
o o**

Dat is de inzet van de Europese Conventie, en daarom hebben wij u nodig.

U bent hier om ons bij te lichten.

Wij hebben uw verbeelding en uw vrijheid van denken nodig.

"De prille jeugd is de ware rijkdom van de mens" schreef de dichter Ronsard.

U bepaalt geheel zelfstandig hoe u te werk gaat.

De enige regels zijn vrijheid van meningsuiting en verdraagzaamheid.

De Conventieleden die u hebben uitgekozen, wilden dat u verscheidenheid vertoonde: door de taal van uw land en ook door uw beroepservaring. Velen van u zijn student, maar anderen nemen deel aan het

beroepsleven, als ambachtslieden, werknemers of opvoeders.

Zij wensten dat u rechtstreeks uit de praktijk kwam, zodat uw boodschap authentiek zou zijn. Zij hebben een leeftijdslimiet ingesteld, tussen 18 en 25 jaar, opdat iedereen op voet van gelijkheid zou staan.

Er zijn iets meer jonge vrouwen dan jonge mannen en dat vind ik uitstekend.

Wij verwachten van u dat u uw persoonlijke overtuiging tot uitdrukking brengt, de overtuiging die u in uw hoofd of in uw hart draagt, en niet dat u de bekende slogans herhaalt.

Wat verwacht u van Europa?

Hoe ziet u de organisatie van Europa? Welke rollen ziet u voor de Unie, de lidstaten en de territoriale gemeenschappen?

Van welke tekortkomingen moet Europa zich ontdoen en welke moet het vermijden?

Wat moet zijn plaats in de wereld zijn?

Moet Europa zich de middelen verschaffen voor zijn eigen verdediging?

Zeg wat u verwacht van onze besprekingen en adviseer ons hoe wij onze Conventie kunnen doen vorderen.

**o
o o**

Toen ik deze Conventie opende, heb ik de leden ervan verzocht over Europa te dromen en te doen dromen.

Misschien heeft dit geleid tot een glimlach, maar de boodschap is overgekomen.

En vandaag vraag ik dit ook aan u!

Het vermogen tot dromen, deze kunst die de wereld in een oogwenk verandert, is een voorrecht van de jeugd.

Als men zestig jaar geleden Britse, Duitse, Franse of Nederlandse jongeren had bijeengebracht, hadden zij gedroomd over vrede. Die is vandaag werkelijkheid.

Als men twintig jaar geleden aan Tsjechische, Hongaarse, Letse of Poolse jongeren had gevraagd waarover zij droomden, hadden zij

geantwoord dat zij droomden over vrijheid, onafhankelijkheid voor hun land en het einde van de verdeeldheid van Europa. Die vormen nu de realiteit van hun leven.

Zeg ons waarover u droomt voor over twintig jaar!

U weet dat wij een tekst moeten opstellen voor de toekomst, een grondwet, of, zo men wil, een constitutioneel verdrag voor Europa.

Help ons het nodige elan te vinden om deze tekst op te stellen door samen met ons de samenstellers van de droom te worden!

U bent de burgers van het Europa van de toekomst.

Begin daarvan hier en nu de rechten en plichten uit te oefenen.

Ik geef u met genoeg het woord.

o

o

o

Maar alvorens u zich uitspreekt, verzoek ik u te luisteren naar de vertegenwoordigers van de Europese Instellingen: het Europees Parlement en de Commissie.

Mevrouw Thorning-Schmidt, een van de jongste leden van deze Conventie, zal u een en ander vertellen over het Deense voorzitterschap.
